

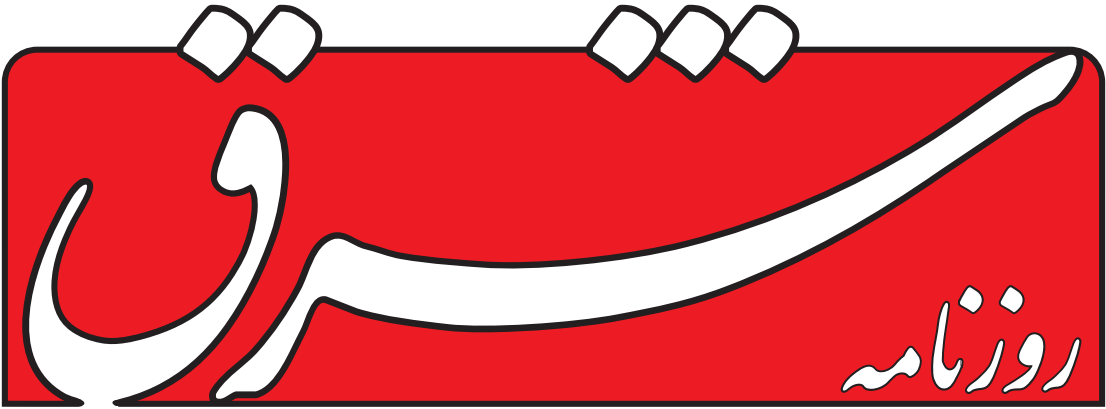

شهردار تهران به پاستور رفت دیدار افشانی با روحانی

گروه جامعه: گروه جامعه: محمدعلی افشانی ۱۳ روز پس از آنکه با رأی اعضای شورای شهر به سمت شهرداری تهران انتخاب شد، به دیدار حسن روحانی رفت تا با او در رابطه با مسائل شهری پایتخت گفت‌وگو کند. بر اساس خبر کوتاهی که از دیدار...

صفحه ۱۳

یکشنبه ۶ خرداد ۱۳۹۷ | ۱۱ رمضان ۱۴۳۹ | ۲۷ می ۲۰۱۸

گزارش میدانی «شرق» از چالش بزرگ‌ترین کارخانه تولید ماشین آلات راهسازی خاورمیانه

ردپای دولت احمدی‌نژاد در هپکو

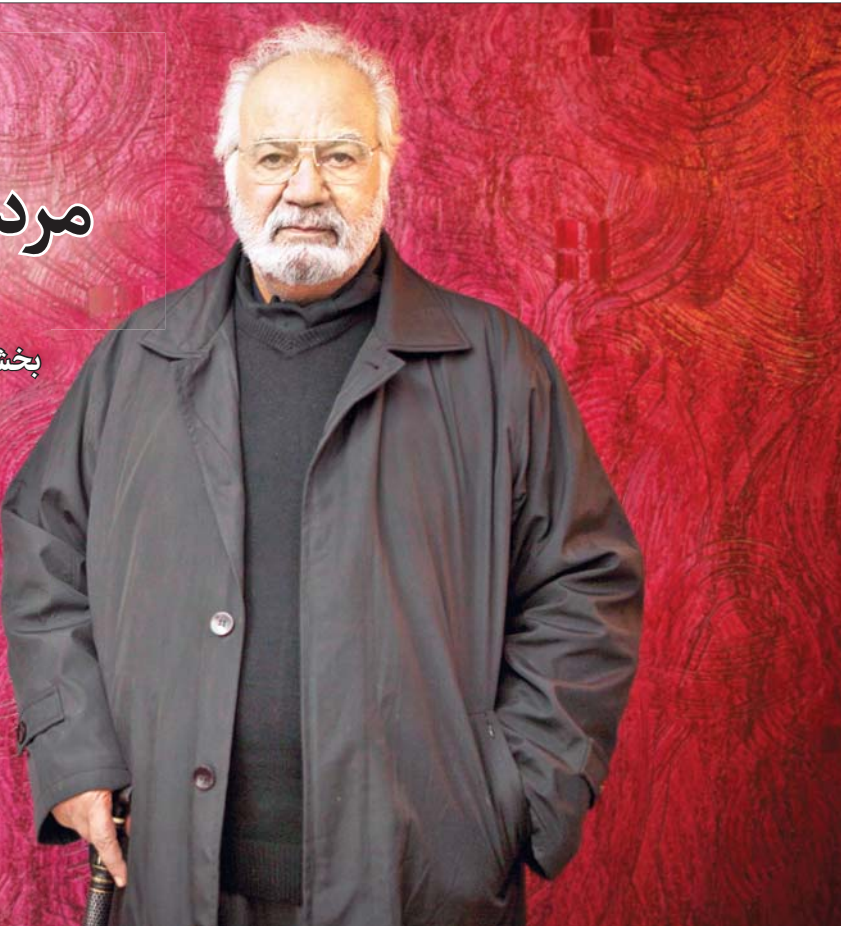
صفحه ۸

مسعود کیمیایی در رئای درگذشت ناصر ملک مطیعی

مردی که در انتظار خودش بود

مردی که جانانه انتظار خودش را کشید، اما نیامد. خودش نیامد؟ تمام شهر گفتند چرا نیامدی؟ گفت من را در چاهی انداختند تاریک؛ ماندم تا روز شود، روزها آمدند و رفتند و یاری از من نشد. مرد در انتظار خودش ماند تا... ناصر ملک‌مطیعی مرد فیلم‌ها بود. آرام و صبور و چه تا نیمه‌شب‌ها با خودش خلوت داشت؛ هیچ‌کسی نفهمید مردی که ۴۰ سال در انتظار خودش درد می‌کشید، شب‌ها در آن خلوت پاکش از چه می‌گفت. کسی جواب این سؤال را نداد که این انتظارات در کلاف «عمر» می‌گذرد. این انتظارات استخوان هنرمند را می‌شکنند، حتی انتظار معشوق نیست، انتظار صاحب عشق است. کسی هست که سر بر درون هنرمند از یادرفته کند؟ کسی هست غیبت عشق را هجا کند؟ ناصر ملک‌مطیعی هم در انتظار خودش آرام شد. دردش را با خودش برد. دیگر دردش را که درد هنرمند خاموش‌شده است، برای هیچ‌کس نخواهد گفت. ما به صفت هستیم...

حسن فتحی:
بخشی از تاریخ سینماست
عبدالله اسکندری:
بسیار مهربان بود
اصغر فرهادی:
همیشه به نیک‌نامی
باقی خواهد ماند

صفحه ۱۰

وجودتخلف مالی دریکی از زیرمجموعه‌های وزارت نفت

رد ادعای صدور حکم علیه زنگنه

گروه اقتصاد: تخلف مالی هزار و ۱۵۴ میلیاردتومانی شرکت ملی پالایش و پخش فراورده‌های نفتی مربوط به سال‌های ۹۴ و ۹۵، خبری بود که روز گذشته یکی از رسانه‌ها آن را منتشر کرد. موضوعی که البته بر اساس پیگیری‌ها، همان اختلاف صورت‌های...

صفحه ۴

سال پانزدهم | شماره ۳۱۵۸ | ۱۶ صفحه | ۲۰۰۰ تومان

سرمقاله

پاشنه آشیل یک شورا

بایزید مردوخی . اقتصاددان

شورای عالی هماهنگی اقتصادی قوای سه‌گانه در شرایطی با حضور رؤسای قوا، نخستین جلسه خود را برگزار کرد که نیاز به اجماع برای عبور از تنگنای اقتصادی کشور از هر زمانی جدی‌تر است. نفس این را که مباحث در حضور همه مسئولان و تصمیم‌گیران این حوزه به‌شکل هم‌اندیشی و نه در مواضع یا اظهارنظرهای رسانه‌ای دنبال شود، باید به فال نیک گرفت. درعین‌حال، این شورا برای موفقیت و به‌نتیجه‌رسیدن اقدامات خود، نیازمند توجه به چند نکته ضروری است. نگارنده امیدوار است اعضای شورا درعین‌توجه به رفع نیازهای فوری کشور در حوزه اقتصاد، به‌ویژه با خروج ایالات متحده از برجام و افزایش احتمالی فشارهای اقتصادی بر مردم، خود را لزوماً در شرایط اضطراب تصور نکنند، تجربه نشان داده اگر چنین نگاهی در میان اعضای این شورای مهم رواج پیدا کند، بررسی و واکاوی مسائل بنیادی کشور جای خود را به چاره‌اندیشی برای مسائل جاری می‌دهد و کار اصولی و بنیادی به محاق می‌رود. پیش‌ازاین در یادداشت‌های خود در «شرق»، درباره ضرورت اصلاح نظام تدبیر در شرایط غیراضطرار نکاتی را بیان کرده‌ام؛ اصلاح نظام تدبیر، نقطه مقابل تمرکزگرایی است و این احتمال وجود دارد که یک شورای عالی با توجه به حضور همه قوا، اقتصاد را به‌سمت تمرکز بیشتر سوق دهد. وضعیت نظام تدبیر کشور امروز به‌گونه‌ای است که حتی اگر نسخه‌ای شفاف‌بخش برای آن تجویز شود، عوامل محیطی، نهادی و بنیادی مانع اجرای آن خواهند شد.

ادامه در صفحه ۱۵

بازگشت همه به سوی اوست

درگذشت پیشکسوت سینمای ایران

ناصر ملک مطیعی

چنان سنگین و جانسوز است که به

دشواری به باور می‌نشیند ولی در برابر

تقدیر حضرت پروردگار چاره‌ای جز

تسلیم و رضا نیست این ماتم جانگداز را

به خانواده محترم و جامعه هنری صمیمانه

تسلیت عرض نموده و برای آنان صبر

و اجر و برای آن عزیز سفر کرده علو

در جات طلب می‌کنم.

سید مسعود سیدی

بازگشت همه به سوی اوست

با نهایت تأسف و اندوه فراوان، بازبگر

پیش کسوت و ستاره ماندگار تاریخ

سینمای ایران ناصر ملک مطیعی بعد

از تحمل دوران طولانی بیماری از میان

ما رفت و به آرامش بیکران و جاودان

پیوست. درگذشت این چهره همیشه متین

و همواره محبوب سینمای کشورمان را به

هموطنان عزیز، خانواده محترم ایشان و

تمامی همکاران و سینماگران گرامی

تسلیت عرض می‌کنیم.

مهدی رحمانیان – محمد امیرمظاهری

برادر گرامی جناب آقای عباس بزرگمهر

مصیبت درگذشت مادر گرامیتان را به جنابعالی و خانواده محترم تسلیت عرض می‌کنم. از خداوند سبحان برای آن مرحومه علو درجات و برای شما و سایر بازماندگان صبر و اجر آرزومندم.

مهدی رحمانیان

یادداشت

تحریم داخلی، خطرناک‌تر از تحریم خارجی

موضوع پالایش پدید می‌آید؛ یعنی زمانی که ماده خام از طریق خطوط لوله به پالایشگاه می‌رود.

تاکنون در ۲۰ فاز بهره‌برداری‌شده در پارس‌جنوبی، نیاز اصلی شرکت‌های ایرانی به شرکت‌های خارجی درباره طراحی و نصب پالایشگاه و تأمین تجهیزات اصلی، از جمله ماشین‌آلات دوار بوده است. با توجه به ماهیت فناوری که هر روز درحال تغییر است، ارتباط با کشورها و شرکت‌های قدرتمند برای دریافت فناوری به‌روز بخش پالایش، امری اجتناب‌ناپذیر است. می‌توان ارزش افزوده بالایی در این‌بخش ایجاد کرد و محصولات و تأمین سرمایه را که ارزش افزوده بیشتری دارند، در مقیاس بالاتری تولید کرد. تعامل تکنولوژیک با دنیا در این بخش، به سود ایران و درآمد سرانه آن است. دراین‌زمینه البته وابستگی مطلق به اروپا و ایالات متحده وجود ندارد و شرکت‌های زیادی در چین و شرق آسیا آماده همکاری‌اند. اگر تأمین سرمایه از طریق فاینانس صورت بگیرد، حتی می‌توان برای شرکتی نظیر توتال هم جایگزین یافت. اما درباره پتروشیمی فرایند کمی متفاوت است. گفتیم که در پالایشگاه جداسازی انجام می‌شود و گاز واردشده در برج‌های بلند ترکیبات سنگین و سپس سبک مانند پروپان، بوتان، اتان و متان جدا می‌شوند. توان ساخت این برج‌ها با TOWER ها در ایران وجود دارد؛ اما در تأمین کمپرسورها به دلیل ماهیت «های‌تک» بودن آن، نیازمند واردات هستیم. وقتی ماده اولیه خروجی پالایشگاه‌های گاز وارد کوره‌های واحدهای الفینی، متانولی و آمونیاکی می‌شود اول باید شکسته شود و پیچیدگی واحدهای پتروشیمی نسبت به واحدهای پالایشی از همین‌جا آغاز می‌شود. پروپان، متان و هر ماده اولیه دیگر وارد کوره شده و در دمای ۸۰۰ تا هزار درجه شکسته می‌شوند، سپس عملیات خنک‌کاری انجام شده و وارد کمپرسور می‌شود. این کمپرسورهای خاص در شرکت‌های بزرگی مانند زمینس ساخته می‌شوند. با افزایش فشار ترکیبات ورودی به کمپرسور در چند مرحله و کاهش شدید دما ترکیبات مختلف براساس دما تبدیل به مایع جدا می‌شوند. بعد از این مرحله واحدهای کاتالیستی انجام می‌شود و در نهایت با خالص‌سازی، ترکیبات ارزشمند در اختیار صنایع پایین‌دست قرار می‌گیرند. در این صنعت چنانچه تأمین مالی صورت بگیرد، دستیابی به دانش کار دشواری نیست؛ زیرا ساخت واحدهای الفینی چه آمونیاک و چه متانول تا حدودی بومی شده است، اما در پی‌دی‌ای و جی‌تی‌ال هنوز نیاز بالایی به شرکت‌های خارجی صاحب تکنولوژی داریم.

سیدحسین میرافضلی

مدیرعامل پتروشیمی جم

آیا خروج ایالات متحده از توافق جهانی برنامه جامع اقدام مشترک و تلاش ترامپ برای فعال‌کردن تحریم‌های موسوم به ثانویه که می‌تواند فروش نفت، گاز، میعانات گازی و فراورده‌های پتروشیمی ایران را دربر بگیرد، ایران را به شرایط دوران احمدی‌نژاد برمی‌گرداند؟ به این پرسش در دو سطح می‌توان پاسخ داد؛ نخست، بحث انتقال فناوری و دوم موضوع خرید نفت و فراورده‌ها و محصولات پتروشیمی ایران است که موضوع این نوشتار نیست. مشارکت‌نکردن شرکت‌های بزرگ غربی در حوزه نفت و گاز ایران، حتماً اتفاق خجسته‌ای نیست. تبادل دانش در زمینه آخرین فناوری‌های استخراج و پالایش نفت و گاز، یک ضرورت جدی برای توسعه این بخش ثروت‌آفرین و بهبود بهره‌وری منجر به افزایش درآمدهای نفتی است؛ اما ایران در طول سال‌ها فعالیت در بالادستی و پایین‌دستی نفت و گاز، تجربه و دانش قابل‌قبولی را اندوخته است. در اجرای بالادستی که شامل حفاری چاه‌های نفت و گاز و سپس پالایش نفت و گاز استخراج‌شده است، توان فنی و سرمایه انسانی وجود دارد. شرکت‌هایی نظیر پتروپارس، ملی حفاری، اوپک، پترو ایران و چندین شرکت دیگر هم تجربه بالایی در حفاری دارند هم تخصص لازم را کسب کرده‌اند. مشکل ایران برای توسعه میادین نفت و گاز، ناظر بر تأمین سرمایه است. حجم سرمایه‌گذاری این نوع فعالیت‌ها، چندین میلیارد دلار است و تأمین آن برای وزارت نفت آسان نیست. از حیث منابع انسانی در بخش بالادستی، ذکر این نکته خالی از لطف نیست که ۱۰ سال پیش، تعداد مهندسان متخصص بالادستی که خارج از ایران در شرکت‌های بزرگ دنیا در حال فعالیت بودند، شش‌هزار نفر بود که با توجه به روند سال‌های اخیر، احتمالاً امروز افزایش قابل‌توجهی یافته است. حفاری، انتقال نفت و گاز به پالایشگاه و پالایش آن، فعالیت‌های اصلی بالادستی است که وزارت نفت به‌درستی تمرکز اصلی خود را روی میادین مشترکی مانند پارس‌جنوبی، آزادگان و... گذاشته است؛ چراکه شرکا -بخوانید رقبای ایران- در این میادین بعضاً ده‌ها میلیارد دلار بیش از ایران برداشت کرده‌اند. پس در بخش اول، موضوع تأمین سرمایه، به‌ویژه سرمایه خارجی، مسئله اصلی است؛ اما بعد از آن

ادامه در صفحه ۴

حرف اول

مدیران و تصمیم‌گیری در «مرض موت»

ناصر ذاکری . پژوهشگر اقتصادی

فقه‌ها و اهل فن در همه فرق اسلامی به ابعاد مختلف مبحث «تصرف فرد در اموال خود حین مرض موت» پرداخته و نظرات متفاوتی داده‌اند. اما نکته مشترک در همه این نظرات این است که فرد با علم به مرگ خود در آینده نزدیک، ممکن است تصمیماتی درباره اموال خود بگیرد و موجب متضررشدن بازماندگانش را فراهم کند. فقه‌ها با تلاش و نگارش اجتهادی خود سعی کرده‌اند تا حد امکان بین دو امر حق تصرف در اموال شخصی و حق قهری بازماندگان مصالحه برقرار کنند. با مرور تصمیمات و اقدامات شتاب‌زده برخی مدیران و مسئولان در روزهای آخر دوران مسئولیتشان، می‌توان به این نتیجه رسید که بسیاری از این اقدامات شتاب‌زده در واقع از نوع همان «تصرف حین مرض موت» است که دستاوردی جز به‌رحمت‌انداختن مسئولان بعدی و کاستن از حق انتخاب آنان ندارد. البته با کمال تأسف باید گفت سیستم نظارتی موجود در کشور تمهیداتی برای کاستن از آثار منفی این نوع دخل و تصرفات مشکوک نیندیشیده است. وقتی رئیس دولت دهم در ماه‌های آخر تصمیم گرفت با بی‌اعتنایی محض به تکالیف برنامه‌های توسعه، تعداد نیروی انسانی بخش دولتی را یک‌باره بیش از ۲۰ درصد افزایش بدهد، هرگز به این پرسش منطقی پاسخ نداد که این افزایش چشمگیر نیروی انسانی با بار هزینه‌ای عظیم خود، پاسخ‌گوی کدام نیاز بر زمین‌مانده بخش دولتی است. همچنین اقدام عجیب رئیس دولت دهم در برداشت از بودجه ریاست‌جمهوری به نفع دانشگاه در حال تأسیس خودش در آخرین ساعات دوران مسئولیت نیز مصداقی برای «تصمیمات روز آخر» است. استخدام سریع افراد خاص در یکی از شرکت‌های زیرمجموعه شهرداری تهران را که در آخرین روزهای تصدی تیم مدیریتی سابق اتفاق افتاد نیز می‌توان به‌عنوان یکی از حاشیه‌های تأمل‌برانگیز دوران مسئولیت قالیباف، از نوع «تصمیمات روز آخر» تلقی کرد. تصمیمات و تصرفاتی که در نهایت تعداد نیروی انسانی شاغل در شهرداری را به حدی افزایش داد که گویا یکی از مهم‌ترین دغدغه‌های مدیریت فعلی تأمین حقوق ماهانه پرسنل تحمیلی است، با مرور گذرا بر شرایط جاری کشور، موارد فراوانی از این‌گونه «تصمیمات روز آخر» را می‌توان برشمرد. اخیراً رسانه‌ها خبر از استخدام پنج نیروی جدید در سطح مدیرکل در سازمان بازنشستگی شهرداری تهران داده‌اند.

ادامه در صفحه ۱۵

همراهان امروز روزنامه شرق

رجوع به صفحه ۵

رجوع به صفحه ۳

رجوع به صفحه ۷

سازمان آگهی‌ها

۸۸۷۹۲۴۳۴ - ۸۸۱۹۲۸۷۷